

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen Joulujuhla

tiistaina 11.12. klo 18.30

Lintumetsän koululla

Ohjelma ja tarjoilu

*Lintumetsän
koulun oppilaat*

*Kaikki lintuvaaralaiset
tervetuloa!*

Puheenjohtajan Palsta

Terveiset täältä lumisesta Lintulaaksosta. Olen toiminut tämän yhdistyksen ja johtokunnan jäsenenä lähes viisi vuotta.

Tänä syksynä olen hämmästykseni kuullut mielenkiintoisia väitteitä siitä, että yhdistyksemme toimisi lähes pelkästään **omakotitaloasukkaiden** edunvalvojana. En tiedä mistä moiset väitteet ovat peräisin. Johtuneeko se yhdistyksen nimestä (Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry), joka sekoitetaan omakotitaloihin?

Yllä olevasta väitteestä ei todellakaan ole kysymys. Tämän viiden vuoden aikana en muista yhtään tapausta, jossa yhdistys olisi toiminut muun tavoitteen kuin kaikkien lintu-vaaralaisten etujen mukaisesti. Yhdistyksen säännöissäkkin sanotaan, että tehtävänäme on kehittää muuan muassa asuinympäristömme viihtyisyyttä. Muutaman kerran olemme toki kaupungille tehdyissä huomautuksissa muistuttaneet, että keskisen Lintuvaaran vanhat rintamiestalot ovat kulttuurillisesti merkittävä asuinalue, joka pitää ottaa huomioon alueen kehittämishankkeissa. Se millaisessa asunnossa me lintuvaaralaiset asumme ei ole relevanttia.

Näin talven kynnyksellä me johtokunnan jäsenet ottamme kantaa erittäin tärkeään seikkaan – Kehä II:n jatkamisen tarpeellisuuteen. Menossa olevan ympäristövaikutusselvityksen mukaan Kehä II:n jatkolla on kaksi linjausvaihtoehtoa: Rastaalan ja Leppävaaran kartanon peltöjen kautta Kehä III:lle tai Lintuvaaran ja Malminkartanon läpi Hämeenlinnan väylälle jatkuva Kehä II.

Tätä juttua kirjoittaessani yhdistys ei ole vielä tehnyt omaa muistutustaan, mutta se jätetään ennen 29. marraskuuta, jolloin aika menee umpeen. Toivon, että myös yksittäiset lintuvaaralaiset kertoisitte oman mielipiteenne viranomaisille tai meille johtokunnan jäsenille. Tien rakentamiseen voidaan vielä vaikuttaa!

Mielipidettänne muodostaessanne on hyvä muistaa, että pääkaupunkiseudulle on tulossa lähimmän kymmenen vuoden aikana kymmeniä tuhansia ihmisiä lisää, joista suurin osa Espooseen. Kannattaa myös pohtia, miten olemassa olevat tai uudet tie-ratkaisut vaikuttavat julkisen liikenteen parantamismahdollisuuksiin, ympäristöasioihin, liikennevirtojen hajauttamiseen ja asuinalueen viihtyvyyteen.

Pian on aika rauhoittaa mielet hetkeksi joulun viettoon. Omakotiyhdistys kutsuu kaikki lintuvaaralaiset tutustumaan toisiinsa, yhdistyksen johtokunnan jäseniin ja toimintaamme 11.12. klo 18.30 Lintumetsän koululle. Silloin on perinteinen joulujuhla, jossa koulun oppilaat tarjoilevat suussa sulavia herkkuja ja esittävät jouluaiheista ohjelmaa.

Tervetuloa koko perheen voimalla mukaan!

Markku Saarikoski

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta

Raimo Henttonen
Margit Lundström, siht.
Timo Numminen
Matti Nurminen
Päivi Oittinen
Arja Pihlajisto, tiedotus
Mimmu Piirto
Markku Saarikoski, pj.
Merja Salmi-Lindgren
Leena Schmidt, talous
Anu Sipilä

Paikkalinnuntie 19 B
Nostoväentie 1 A 2
Nostoväentie 4 A
Viserrystie 6
Punarinnantie 2 B
Hämeenkylläntie 29 B
Keltasirkuntie 7
Varusmiehentie 16
Punavarpusenpolku 3
Paikkalinnuntie 5
Hernekertuntie 6 C

pk. 548 3070, 041-441 5388
pk. 5487 687, 041-533 7193
pk. 512 2512, 040-736 0129, e-mail: timo.numminen@iss.fi
pk. 541 9244, e-mail: mato.nurminen@pp.inet.fi
pk. 548 7647, 050-353 4347, e-mail: paivi.oittinen@tapiola.fi
pk. 5484 502, fax 5418 344, pt. 5119 862, e-mail: arja@prestig.pp.fi
pk. 594 521, pt. 8502 0883, e-mail: minna.piiro@kantti.fi
pk. 5124 994, 0400-750 029, e-mail: markku.saarikoski@kolumbus.fi
pk. 541 7619, 040-516 0054, e-mail: merja.salmi-lindgren@nic.fi
pk. 5485 572, pt. 4133 3725, fax 5485 297, e-mail: leena.schmidt@sayl.fi
pk. 5481 848, 040-589 0581

Lintunen –

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:

Merita-Leppävaara 238618-9514

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502

Levikki: 1500 kpl

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten

on Piken kioskin edessä ja Gallerian K-kaupassa.

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto

Painopaikka: Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Lintulaakson koulu tulee

Lintulaakson koulua aletaan rakentaa tammikuussa nykyisen Linnuntien, Nostoväenkujan ja Peipontien rajaamalle rakentamattomalle alueelle. Alueella on lokakuusta alkaen tehty maanrakennustöitä. Koulun tontille rakennetaan 25 m leveä ja 50 m pitkä urheilukenttä. Käynti koululle tulee olemaan Linnuntietä pitkin. Alkuun Linnuntie rakennettaneen vain koulun tontin pituudelta.

Koulun pitäisi olla valmis toukokuun lopussa vuonna 2003 ja luovutettu kaupungille juhanukseen mennessä. Koulu alkaa uudessa rakennuksessa elokuussa 2003. Koulun yleisopetuksen oppilaat tulevat lähialueilta – lähinnä Lintuvaaran ja Veräjapellon koulujen nykyiseltä oppilasalueelta. Kouluun tulee kolme erityisopetuksen ja kolme esiopetuksen luokkaa, kolme rinnakkaisluokkaa luokille 1–6. Yhteensä opetusryhmiä on 24 ryhmää, kun koulu on täysi. Koulun laskennallinen maksimiopiskelasmäärä, 626 oppilasta, jakaantuu seitsemään pesään, joilla on kotiluokkien lisäksi käytössä työskentelynsä yhteistä aulatilaa jokaisessa

pesässä. Suurimpaan pesään tulee neljä luokkaa, enimmillään 128 oppilasta. Jokaisella yksiköllä on oma sisäänkäyntinsä ja saniteettitilansa.

Koulu tulee olemaan Lintuvaaran alueen ensimmäinen alakoulu, missä koulun yhteydessä toimii myös esikoulu. Tuleeko taloon osa-aikaisten esikoululaisten vai täysipäivälasten ryhmiä, on vielä auki.

Koulun toimintaprofilia on suunniteltu ympäristöaktiiviseksi kouluksi. Keskeisen tärkeänä asiana nähdään tutustuminen lähiluontoon – pihojen pusikoihin, ojanvarsiin ja pientareisiin. Kasvit, eläimet ja lähiluonnossa toimiminen ovat se asia, josta lasten rikas suhde luontoon ja suomalaisesta luonnosta nauttimiseen voi alkaa ja kehittyä. Lähiluonto, metsät ja meri voivat olla espoolaisille lapsille valtava elämän rikkaus. Nykyisin kaikille ei synny tällaista omakohtaista suhdetta luontoon. Koulu, Lintulaakson koulu, voi monen lapsen kohdalla olla tässä asiassa tärkeä opastaja matkalla rikkaaseen ja onnelliseen elämään. Alueen asukkailta ja järjestöiltä otamme mielellään vastaan apua ja ideoita toimintaamme. Pyrkimyksenä on voimakas vuorovaikutus lintuvaaralaisten ja koululaisten välillä.

Koulun kieliohjelma ratkaistaan ensi syksynä. Opiskeltavana pitkänä kielenä tullaan tarjoamaan ainakin englantia, kuten lähes kaikissa Suomen kouluissa. Allekirjoittaneelta on tiedusteltu kielisuihkuopetuksen mahdollisuudesta Lintulaakson koulussa. Päätösvalta asiassa, samoin kuin kieliohjelmassakin, on Espoon suomenkielisellä koulutuslautakunnalla. Tällä hetkellä Suur-Leppävaaran alueen kielisuihku-

opetusta annetaan Kilon koulussa, josta se siirtyy tammikuussa käyttöön otettavaan Kilonpuiston kouluun. Kun asiaa harkitaan, siinä tultaneen ottamaan huomioon alueella asuvien kielisuihku haluavien lasten määrä, opettajien saatavuus ja se millainen tulee olemaan oppilastilanne Kilonpuiston koulun kielisuihkuluokilla ja Lintuvaaran – Leppävaaran alueella.

Koulun suunnittelussa on yritetty mahdollisimman hyvin ottaa huomioon espoolaisten harrastusryhmien, urheiluseurojen ja alueen asukkaiden tilankäyttötarpeita. Koulun voimistel- ja juhlasali on suunniteltu ajatellen paitsi koululiikunnan ja juhlien tarpeita, myös erityisesti tanssiharrastusta silmällä pitäen. Salissa tulee olemaan nouseva katsomo, mikä mahdollistaa intensiiviset tanssinäytökset myös yleisölle. Koulun ruokasalin yhteyteen rakennetaan pienoiskeittiö, jossa voi järjestää tarjoilua asukkaiden tilaisuuksissa. Ruokasalissa on myös takka, jolla saa tunnelmaa ja makkaramuonitus-takin asukastilaisuuksiin.

Koulun rakentamista koskevissa, koulun toimintaan liittyvissä asioissa voi olla yhteydessä allekirjoittaneeseen. Varsinaisesta rakentamisesta vastaa joulukuussa valittava urakoitsija ja kaupungin osalta Espoon tekninen keskus.

Jukka Karhula

Lintulaakson koulun
rakennusaikainen rehtori

Jukka.Karhula@espo.fi
puh: 0500-649843

Lintuvaaran koulun vanhempainyhdistys

Lintuvaaran ala-asteen vanhempainyhdistyksen vuosikokous pidettiin 24.9. Yhdistyksen sääntöjen mukaisesti puolet hallituksesta oli erovuorossa ja tilalle valittiin seitsemän uutta vanhempaa. Alla on uuden hallituksen jäsenten nimet ja yhteystiedot.

Jaana Neuvonen (pj.)
jaana.neuvonen@luukku.com
Tarja Ek
tarja.ek@skanska.fi
Aulikki Erälä
aulikki.eralinna@castellum.fi
Leena Hartikka
andy@nic.fi
Päivi Huopalainen
paivi.huopalainen@ruskis.fi
Kati Kainulainen (siht.)
kati.kainulainen@kolumbus.fi
Arja Nyman
puh/fax 51002473
Maija-Liisa Saksa
sanasaku@kolumbus.fi
Sirpa Tammissuo
sirpa_tammissuo@hotmail.com
Jaana Uusitalo
jaana.uusitalo@saunalahti.fi
Tuija Wahalahti
twahalah@edu.espoo.fi
Mia Varis
miavaris@sunpoint.net
Pirjo Vitikainen
pirjo.vitikainen@hus.fi

Yhdysopettajana jatkaa edelleen Anja Ristakoski. Pidämme myös rehtori Samuli Salosen tiiviisti yhteyttä ja teemme yhteistyötä hänen kanssaan.

Luokkatoimikunnat

Kuluvan vuoden erityisenä teemana ovat luokkatoimikunnat. Syksyn aikana jokaiseen luokkaan on pyritty muodostamaan 2-4 vanhemman

muodostama luokkatoimikunta. Luokkatoimikunta voi halutessaan järjestää koko luokan lasten ja vanhempien yhteisiä tapahtumia ja illanviettoja. Järjestelyjen ei tarvitse olla kovin monimutkaisia tai kalliita: esimerkiksi viime keväänä joidenkin luokkien lapset ja vanhemmat kerääntyivät koulun pihalle pelaamaan ja leikkimään ja lopuksi grillattiin yhdessä. Juuri nyt on käynnissä pikkujoulujuhlien suunnittelu. Luokkatoimikunnasta hyötyvät kaikki: lapset tuntevat turvallisuutta, kun vanhemmat tuntevat toisensa. Tieto kulkee vanhempien kesken helpommin ja luokan henki pysyy hyvänä. Luokkatoimikunnat toimivat myös luokkien linkkinä vanhempainyhdistykseen. 7.11. kokoonnuimme joukolla koululle ideoimaan. Alustajana toimi klaukkalalainen äiti ja luokkatoimikunnan jäsen Marja Virtanen, jolta saimme paljon hyviä ajatuksia toteutettavaksi täällä Lintuvaarassakin. Seuraava yhteinen tapaaminen järjestetään kevätlukukaudella. Yksi luokkatoimikuntien tärkeä tehtävä on tietysti kutsua luokan vanhemmat kokoon luokan ongelmatilanteissa, esim. kiusaamistapauksissa.

Kylä Kasvattaa –projekti

Vanhempainyhdistys on mukana neljän koulun (Postipuu, Mäkkylä, Lintumetsä, Lintuvaara) yhteisessä Kylä Kasvattaa -projektissa, joka käynnistyi viime keväänä Lintuvaarassa. Tänä syksynä meidänkin koulussa kyseltiin vanhemmista halukkuutta yhteisiin pelisääntöihin lasten kasvatusasioissa. Vastauksia saatiin huima määrä: kyselyitä jaettiin 375 kpl ja vastauksia tuli yhteensä 258 (69%). Lähes yksimielisesti toivottiin yhteisiä pelisääntöjä!

Koulun ympäristö

Syksyllä järjestettiin pihatalkoot ja istutettiin koulun edustalle pensashanhikkejä ja sipulikukkia. Espoon kaupunki oli myöntänyt talkoora-haa, josta riitti vielä kahteen isoon betoniseen kukkalaatikkoon.

Vanhempainyhdistys on pyrkinyt vaikuttamaan kaupungin päättäjiin lasten mukavuutta ja turvallisuutta koskevilla asioilla. Vuoden alussa luovutimme yhdessä Lintuvaaran omakotiyhdistyksen kanssa kaupungin tekniselle virastolle adressin koulun läheisen viiden tien risteysten turvallisuuden parantamiseksi. Olemme olleet säännöllisesti yhteydessä kaupungin edustajiin ja

tarkoitus on kutsua heidät lähiaikoina koululle keskustelemaan alueen liikennesuunnitelmasta kun suunnitelmaan vielä on mahdollisuus vaikuttaa. Viime keväänä tehtiin aloite asukaspuiston saamiseksi Lintuvaaraan.

Vanhempainyhdistyksen aloitteesta kirjastoauto pysähtyy koulun pihalla nykyisin kerran viikossa (tiistaisin klo 13.30) ja lisäksi satukirjastoauto käy edelleen kerran kuussa koululla.

Lapset ovat toivoneet enemmän pelivälineitä välitunneille. Yhdistyksen keräämillä rahoilla on ostettu luokille omat pallot ja hyppynarut sekä koululle lisää sählymailoja ja -palloja.

Tulevaa toimintaa

18.11. kokoonnuimme isolla joukolla koulun pihalle leikkimään yhdessä lasten kanssa. Lähes sata lasta ja aikuista pelasi yhdessä polttopalloa, ”kuka pelkää mustaa miestä”, kirkkistä, purkista, ”rastasta ja rottaa”, nurkka-Jussia, peiliä, väriä ja muita lapsuudesta tuttuja ja uusiakin leikkejä. Samanlaisia ”leikkitapahtumia” tullaan järjestämään jatkossakin.

Kevätlukukaudella yhdistys osallistuu lauantaina 9.2. koulun ”hätänumeroteemapäivän” järjestelyihin. Toukokuussa järjestetään perinteinen koko perheen kevätpiknik.

Vanhempainyhdistys lahjoitti viime keväänä hymypatsaat, joita jaettiin jokaisella luokalla yhdelle tytölle ja pojalle. Perinne jatkuu ensi keväänä. Tuttuja koulupaitoja ja -huppareita tulee myyntiin taas keväällä.

Lintuvaaran koulun vanhempainyhdistys

Omakotiyhdistyksen teltta

Teltan vuokraamista viime kesänä ansiokkaasti hoitanut henkilö – ja Omakotiyhdistyksen johtokunnan jäsen – on nimeltään **Timo Numminen**, eikä Nurminen kuten Lintusen palstoilla on toistuvasti erheellisesti mainittu.

“Jos metsään haluat mennä nyt...”

...niin takuulla yllätyt”. Vastaan voi tulla metsästäjä tai useampi ase olalla. Ja näin on käynyt minulle muutaman kerran kulkiessani koirien kanssa Äijänsuota ympäröivissä metsissä. Tuntuu hullulta, että joku metsästää keskellä kaupunkialuetta!

Olin koirien kanssa lenkillä Äijänsuon ympärillä olevassa metsässä, kun vastaan tuli metsästäjä ase olalla. Olin päästänyt pienemmän koiran irti, jotta se saisi hieman juosta. Metsästäjä kehoitti minua kytkemään koiran, jottei sitä vahingossa ammuttaisi jäniksenä. Hieman jäi kaivelemaan se, miten lähellä asutusalueita saa metsästää ja onko mahdollista ylipäänsä saada metsästyslupia kaupunkialueelle.

Kotiin päästyäni soitin Espoon poliisilaitokselle metsästyslupia myöntävälle henkilölle. Kun kerroin hänelle Äijänsuon metsään rakennetuista ampumatorneista eli passipaikoista sekä ruokinta-automaateista, joilta riista (peurat ym.) hoidetaan pois kulkemasta. Kerroin myös että metsä on paikallisten asukkaiden suosittua virkistysaluetta. Poliisi vastasi tähän, että *eikä hirvestyskausi ole juuri alkanut, ja maanomistajan luvalla saa metsästää*. Kun kysyin kenen maita nämä ovat, sain vastaukseksi, että *en minä tiedä*. Intin vielä, että jos kerran luvat on myönnetty, niin täytyyhän teidän tietää kuka on antanut luvan metsästää. Siihen vastattiin vain, että *en minä tiedä*. Kysyin poliisilta, kuka vastaa siitä jos harhaluoti kaataakin koiran-ulkoiluttajan

peuran sijasta. Vastaus oli, että *kyllä ne kaverit hallitsee metsästyksen ja osaa erottaa ihmisen riistasta*. Onhan tapahtunut, että leikkuu-puimuria on ammuttu hirvenä. Jotenkin jäi semmoinen maku tästä keskustelusta, että onkohan Espoon poliiseilla jotain tekemistä tämän lähimetsissämme tapahtuvan ammuskelun kanssa. Ympäristöön on levitetty varoituskylttejä, joissa allekirjoittajina ovat Vantaan Metsästyseura, Poliisi ja Riistanhoitoyhdistys. Kysymyksessä kerrotaan, että alue on riistanhoitoaluetta. Tarkoittaako se, että riista hoidetaan pois kulkemasta. Meillä kun on muutenkin liikaa peuroja metsissämme?

Kuka mahtaa olla se maanomistaja, joka myöntää metsästyslupia keskelle kaupunkialuetta?

Haaskapaikka (ruokintapaikka) josta ruokaileva peura ammutaan 25 metrin päästä. Taustalla kaksi passipaikkaa jottei yksin tarvitse riistaa hoitaa.

Haaskana kauraa, porkkanaa, perunaa ja omenaa. Kyllä peuran kelpaa.

Ja tarkoittaako maanomistajan lupa sitä, että minä voin omalla tontillani ruveta ammuskelemaan mielin määrin muista ihmisistä piittaamatta? Paljon jäi kysymyksiä ilmaan roikkumaan, ja vastauksia niihin en ole saanut, ainakaan poliisilta. Metsästyskiväärin tappava kantomatka on noin 300 metriä ja muuntoasema on 100 metrin päässä suoraan tulilinjalla.

Masa Pulkkinen

Tarja Pihlajisto

Tantan joulu- pakina

Rauhallista joulua! Se on jokaisen toivelistalla, sitä toivotellaan ja toivotaan itsellekin, yhä vieläkin, vaikka kaikki tietävät kokemuksesta, miten siinä käy. Rauhasta ei ole tietoaakaan. Juhla

muistuttaa turhan usein kaaosta ja paniikkia.

Siinä käy aina niin kuin laihdutuskuurissa. Ensin tehdään vakaa päätös: en lankea, vaikka mikä olisi! Houkutukset saavat tulla ja mennä horjuttamatta vähääkään vakaata vakaumustani. Ei ainuttakaan lahjaa, vaikka postilaatikko pursuisi kuinka kimaltelevia houkutuksia tahansa ja vain pari herkkua joulupöytään, vaikka apetiitit ja muut jalostajat ilta illan jälkeen kaikkensa koittaisivat olohuoneen nurkasta, eikä uusia joulu-salusiineja hommata, vaikka naistenlehdet kuinka vaaatisivat niitä aidon joulun tunnelman saavuttamiseksi. Vanhat saavat kelvata, kunhan ensin silitetään.

Heikkoja hetkiä tulee, kertoo kokemus. Silloin muistutetaan mieliin, etteivät enää lapsetkaan keksi, mitä joulupulkilta kinuaisivat ja kaikilla muillakin on jo krääsää paikat väärällä.

Sitten tulee lähdettyä työkalaverin seuraksi hyvän-tekeväisyysmyyjäisiin. No tietty kannatuksen vuoksi pitää ostaa hedelmäkakku ja kynttilä-mansetit. Samalla matkalla työtoverin on pakko poiketa Haloselle ostamaan anopille aamutakki. Siellä näet juuri sellaisen puseron, kun veljentytär on jo kauan hakenut ja vielä paljon edullisemmin kuin Stockalla oli ollut ennen kuin ne olivat loppuneet. No, tyttöhan on autellut silloin tällöin puutarhassa, toki sen voi ostaa. Kotimatalla junassa tulee mieleen, että kyllä poikakin tarvitsee jotakin, vaikka

ovatkin jo teini-ikässä – sisarkateus on katoamaton luonnonvara. Mutta senhän tietty ehtii. Voi ihan rauhassa katsoa jotain hyödyllistä, kun on liikkeellä näin hyvissä ajoin. Sitten pitäis kyllä jotenkin muistaa myös suvun vanhuksia. Sanotaanhan, että vanhana ihminen muuttuu lapseksi jälleen. Mutta senkin ehtii...

Jos aika muutoinkin kuluu nopeasti, niin joulun alla se suorastaan ryntää eteenpäin. Eipä aikaakaan kun huomaat olevasi jouluviikossa ja täpö-täydessä tavaratalossa hankkimassa noita muutamia puuttuvia asioita. Yrität löytää haluamasi ja huomaat samalla, kuinka ihmiset kahmivat kamaa kasseihinsa. Ostohysteria tarttuu salakavalasti ja varsinkin uupuneesta asiakkaasta saa helposti pitävän otteen. Pian alat ajatella, että jos nuo ihmiset tarvitsevat noita tavaroita niin miksen minäkin ja läheiseni.

Sama homma käy helposti ruokakaupassakin. Kinkun ja lanttulaatikon lisäksi huomaat hamst-ranneesi tuhannella markalla muuta murkinaa.

Jouluna sitten vouhotetaan viemässä paketteja ystäville ja kylänmiehille, jotka sitten velvollisuudentuntoisina toimivat samoin. Tuota tuhan-nenmarkan ruokamäärää sitten tarjoillaan ja tuputella ja nokitaan ja pakataan takaisin jääkaappiin kolme neljä kertaa päivässä.

Tapanina sitten huomaat, että näinhän tässä taas kävi ja samaan hengenvetoon teet taas vakaan päätöksen, että ensi jouluna vain vähän kinkkua ja lanttulaatikkoa, kynttilä ja pari kirjaa...

Jäsenmaksuista!

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen jäsenenä oli vuonna 2000 noin kolmannes alueen talouksista eli 520 maksanutta jäsentä. Viimeisimmässä laskennassa ei ole päästy lähellekään tätä lukumäärää. Jos et vielä **ole muistanut maksaa jäsenmaksuasi, niin ehdit vielä hyvin kuluvan vuoden puolella.**

Meitä ei ole koskaan liikaa, jos et ole vielä jäsenenä yhdistyksessämme, niin liitythän sinäkin joukkoomme! Mitä enemmän seuralla on jäseniä, sitä paremmin sen ääni kuuluu päättäjien ja virkamiesten korviin.

Yhdistyksen jäseneksi voit liittyä – ja jäsenmaksun hoitaa

maksamalla jäsenmaksun 35,- mk/talous tilille (Merita) 238618-9514

Kirjoita lisätietoihin nimesi, osoitteesi ja puhelinnumerosi!

Musta- valkoista

Naapurien elossa ja olossa ei ollut ennen vanhaan kovin paljon salaisuuksia. Siinä oli hyvät ja huonot puolensa. Eihän meistä kukaan haluaisi tietenkään kaikkea itsestään paljastaa, mutta toisaalta vaikeuksissakaan ei niissä oloissa jääty yksin. Se elämä opetti ymmärtämään lähimmäistä heikkouksineenkin, joita – Luoja paratkoon – meissä kaikissa on.

Jos esimerkiksi naapurin isäntä, suuren varatoman perheen isä, sairastui, pantiin kiireesti kiertämään lista, jolla vähävaraiset naapurit yhteistuumin tukivat onnettomuuteen joutunutta perhettä pikkuisin rahasummin, jotta perhe selvisi pahimman yli. Siihen aikaan ei ollut muuta yhteiskunnallista tukea olemassa kuin kunnallinen köyhänapu, jota sai nöyrän anomisen kautta – jos sai.

Kylällä tiedettiin tarkkaan, miten kukin eli, kuka oli mahdollisesti hölmöillyt hutikassa, kuka törmäillyt muuten. Ikätoverieni lapsuuden aikainen alkoholivalistus oli mustavalkoista. Meitä opetettiin kertomalla juttuja Turmiolan Tommistä, jonka alkoholi syöksi pahuuteen, rikoksiin ja kurjuuteen. Kansakoulussa jaettiin myös ilmaiseksi lasten raittiuslehti Koitto, jonka avulla raittiutta yritettiin juurruttaa kansalaisiin jo lapsuudessa.

Meillä ei kotona kärsitty ”viinan kiroista”, mutta eivät vanhempani ahdasmielisiääkään olleet. Isä ei myöskään ”sylkenyt lasiin”, niin kuin sanottiin. Lapsuuteni aikana hän tuli joitakin kertoja kotiin hiprakassa, kun oli jäänyt työtovereidensa kanssa pohtimaan maailman menoa lasin ääressä. Se oli niin harvinaista, että nuo kerrat ovat jääneet elävästi mieleen.

Äidissä asusteli usein pikkuinen kiusanhenki. Kerran isä oli jutellut tultuaan kotiin pikku hutikassa, että ”mahtoikohan Sventon tytär huomata tilani, kun se istahti linjurissa viereeni”. Aamuksi äiti kehitti pikku tarinan ja kertoi poikettuaan muka illalla naapurissa isän lepäillessä kuulleensa, että isä oli linjurissa jutellut sopimattomia neitoselle. Kalpeana säikähdyksestä isä kysyi: ”Mitä minä olin puhunut?” Äiti suolsi sen verran tuhman jutun, että isän kasvoille palasi väri. Hän sanoi: ”Nyt kyllä pilaillet. Tuo ei ole minun tapaistani.” Meidän isä ei todellakaan

ollut tuhmien puhuja.

Harrastin lapsena intohimoisesti lukemista. Luin mielelläni ääneen, jos joku jaksoi kuunnella. Kerran tultuani koulusta kotiin, äiti oli lähettänyt isän kamarin puolelle nukkumaan pois vähän epänormaalia tilaansa. – Äiti puuhaili ruuan valmistusta hellan vierellä ja minä otin laukusta koulusta saamani uudenuutukaisen Koitto-lehden. Aloin paatoksella lukea juhlallista runoa Kuningas Alkoholin pahoista teoista. Äiti päätti siltäkin kertoa vähän leikitellä isän itse hankitulla huteralla ololla ja sanoi: ”Kuulepas nyt, kun minulla on tämän ruuan laitton kanssa

vähän kiire, enkä ehdi oikein syventyä, niin etkö menisi tuonne kamarin puolelle lukemaan isälle?” – Kuuliaisena tyttönä ja tietämättä isän tilasta otin keittiöstä mukaani pikku pallin, istahdin isän sängyn vierelle ja aloin paasata. Isä havahtui torkuistaan, nousi ylös ja sanoi äidille: ”Pitkös sinun noille lapsille kertoa!” Hän otti lakin naulasta ja meni pihalle hakkaamaan

Sinikka Luja-Penttilä

Laadukasta fysioterapiapalvelua lähellä ihmistä

- * Lähetehoidot
- * Hieronta
- * Lymfaterapia
- * Urheiluhieronta

Muista ystävääsi lahjakortilla!

Harakantie 20, Leppävaara
puh.09-541 3331
www.aktivofysio.fi

PS. Ilmainen parkki

Kuulumisia Lintuvaaran koulun ensimmäisiltä luokilta

Aloitimme työt uusina opettajina Lintuvaaran koulussa innokkaiden ekaluokkalaisten kanssa. Vaikka työyhteisö on meille uusi, olemme sopeutuneet koulun rentoon ilmapiiriin hyvin. Avoimuus ja huumori ohjaavat päivittäistä työskentelyä ja yhteistyö henkilökunnan kesken on mutkatonta.

Ekaluokkalaista oli tänä vuonna valtavasti, neljä täyttä luokallista. Kaksi luokkaa sijoittuivat koulumme yhteyteen rakennettuun parakkiiin, Pikkulintuun, ja meidän luokkamme sijaitsevat päärakennuksessa.

Ensimmäisten päivien jännitys lakkasi pian, sillä lapset olivat välittömiä ja hurmasivat meidät innokkuudellaan. Uudet aapiset olivat alussa ”hukassa”, mutta saapuivat lopulta erikoislähetystenä Salaisesta maasta. Salaiset aapiset ovatkin olleet oiva apuväline opettaessamme lapsia lukemaan ja kirjoittamaan. Kirjan hahmojen matkassa olemme seikkailleet ja musisoineet, tällä hetkellä jopa Räppikin sujuu. ”Rämpä-ti-rei-räp-päp-pää, kirjaimet vei, rä-pä-pä-pää” raikaa jokaisen huulilta. Eikä kenellekään ole enää vieras aakkosia syövä Pikku Kone. Uusi kirjasarja on siis ollut enemmän kuin onnistunut startti opintielle.

Eniten työtä ekaluokkalaisten kanssa teettää me-hengen luominen. Yhteisten pelisääntöjen omaksumisessa ja luokkatovereiden huomioimisessa riittää jokaisella opittavaa. Opitut taidot joutuvat erityiselle koetukselle yhteisillä retkillä. Tähän mennessä olemme ulkoilleet Luukissa koko koulun voimin ja Leppävaaran uimahalli on myös ollut ahkerassa käytössä. Lisäksi meidän luokkamme tutustuivat Glimsin talomuseoon. Vanhan ajan elämää ja elämäntapoja elävöittivät Mauri Kunnaksen Koiramäki -hahmot.

Paljon on siis jo nähty ja koettu. Uusia iloisia kokemuksia odotellen

Christina Aalto, 1 d

Eeva Hänninen, 1 c

1D luokan oppilaat. Teimme Salaisen aapisen eläinhahmoista käsinuket: Leena Lepakko, Eno Pulu ja Sulo Joutsen

1C luokan oppilaat ja isänpäiväkravatit

Haave omasta kodista

1949 asuimme Harakan perukoilla Jääskeläntiellä omakotitalon yläkerrassa. Perheemme ei onnistunut saamaan ns. rinta-mamiestonttia, vaikka perheen isä oli 5 1/2 vuotta mukana sotahommissa ja perheessämme oli "vain" kaksi lasta. Kielteinen vastaus tonttiantomukseemme kasvatti kovasti nuoren parin sisua. Kerjäämään ei ruvettu tällaisessa asiassa, vaan alettiin haaveilla omasta tontista ja mökistä. Kävimme Leppävaaran kartanon isännän Heurlinin puheilla. Hän oli valmis auttamaan oman tontin hankkimisessa. Saimme valita Harakassa (nykyisessä Lintuvaarassa) sijaitsevista kolmesta tontista mieluisimman. Maksu sovittiin näin: puolet käteen ja toinen puoli määräajan kuluttua. Lopultakin haave omasta kodista näytti toteutuvan.

Rakentaminen alkaa

Tontillamme kasvoi valtavia puita. Siksi annoimme tontille nimeksi Tapiola. Meidän Tapiolamme oli jo muuttovalmiina, kun nykyistä kaupunginosaa Tapiolaa vasta suunniteltiin. Kaadoimme suuret puut ja sahasimme ne lankuiksi, koolingeiksi ja ikkuna- ja karmipuiksi sopiviksi laudoiksi. Sahanpurut kuivatettiin ja niistä saatiin sopivaa eristystä seinien väliin. Tämä suuri työ jäi perheen äidin tehtäväksi. Lisäksi ostimme vanhaa purkulautaa, joista nuukasti revimme naulat irti oikaisemista varten, sillä pula-aikana nauvoja oli hyvin vaikea saada kaupasta. Mieheni kaivoi yksin la-
piolla koko rakennusmontun. Rahan puutteen vuoksi

Sahanpurut käytettiin seinien välissä lämpöeristeeksi. Kuvassa olen 3 v. Tuula -tyttäreni kanssa purukasan päällä 1951

ei voitu ottaa koneapua. Kaivaminen kesti useita viikkoja, sillä taloomme tehtiin myös syvä, koko talon kokoinen kellari. Vasta seuraavana kesänä päästiin varsinaiseen rakentamiseen. Talkooapua kyllä saatiin, mutta kaikki apu oli maksettava takaisin työllä. Samassa asemassa olivat silloin useimmat lintuvaaralaiset omakotirakentajat. Talkooavun takaisin maksamiseen menikin useita vuosia oman leipätyön ohessa.

Jääskeläntiellä asui puuseppä Raivio, jolta tilasimme ovet ja ikkunat karmeineen ja pokineen. Meidän taloomme hän ehti valmistaa ikkunat kahteen huoneeseen, mutta sitten puuseppämme yllättäen kuoli. Ovet jäivät kesken. Kuitenkin nämä kaksi puolivalmistaa huonetta olivat monta vuotta asuntonamme. Ovia ei ollut pitkään aikaan. Insuliittilevyt eristivät sen vähäisen lämmön, jonka Rapid-hella antoi. Kodikkuuden tuntua antoi hellassa jatkuvasti palava tuli, sillä sähköäkään ei ollut pitkään aikaan. Puutteista huolimatta se oli kuitenkin oma koti.

Muuttokuorma kottikärryillä

Muutimme omaan keskeneräiseen kotiin talven kynnyksellä. Vähäistä omaisuuttamme kuljettamaan ei tarvittu muuttoautoa, vaan tavarat kuljetettiin entisestä vuokra-asunnosta omaan kotiin kottikärryillä. Mahtoi se olla näky Hämeenkylläntiellä! Siinä oli kärryillä heteka, lasten sänky, pöytä, kaksi tuolia ja pieni puukaappi. Kottikärry-kuorman tullessa Kuuskulmaan eli nykyiseen Lintuvaaran koulun risteykseen, tuli vastaan kaksi hylättyä kissanpoikasta. Ne nostettiin muuttokuorman päälle ja vietiin muuttotavaroiden kanssa uuteen kotiin. Kissanpennuista tulikin ensimmäiset lemmikit kotiimme.

Perheeseemme kuului muuttosyksynä 1951 minun ja mieheni lisäksi iso-isä ja lapset Tuula ja Seppo sekä kissat Mirri ja Murri. Joulukin lähestyi. Olin juuri valmistanut joulukinkun perheelle, kun minun oli lähdettävä synnytyslaitokselle. Kolmas lapseni syntyi joulukuksi ja siksi jouduin viettämään kaikki joulupyhät sairaalassa. Miehet olivat menneet askareihinsa, mutta kinkku oli unohtunut pöydälle. Toinen kissoista - musta Murri oli tietysti käynyt kinkkuun käsiksi, kun kukaan ei ollut näkemässä. Se oli miehille liikaa! Siihen päättyi tämän kissan lyhyt elämä - vain syksystä joulukuun. Toinen löydetty kissoista, pitkäturkkinen Mirri eli 7 vuotta. Tämä lasten lemmikki halvaantui ja kuoli syötyään myrkytetyn rotan.

Perheemme kasvoi edelleen. Nyt saimme kuitenkin asua omassa itse rakennetussa talossa. Se oli vielä vuosia keskeneräinen ja ilman kunnallista vesijohdot. Mutta puutteista huolimatta se oli kuitenkin oma koti!

Senja Mäkinen

Lintumetsän koulun ympäristöpäivä pyörähti käyntiin

tällä kertaa lauantaina 6.10., jolloin tehtiin sisään itsenäisyyspäivää seuraava perjantai. Monipuoliseen ohjelmaan mahtui uutta ja vanhaa, teoriaa ja käytäntöä. "Perinteisiä" toimintamuotoja oli mm. bussipy-säkin maalaus (toivottavasti ne saavat olla rauhassa töhrijoilta), pihan siivous ja kukkasipulien istutus. Käden taitajat löysivät tekemistä linnunpönttöjen rakentamisesta, ekokassien painamisesta, luomuleipomisesta sekä uusiopaperin valmistamisesta. Valittavana oli myös kokeellinen työpaja ja VesiGlobe -piste, joissa tutkittiin veden ominaisuuksia. Roskaton ympäristö-ryhmä sai selville, että sotkuisin paikka koulun alueella on koripallokenttä ja yleisimpiä roskia ovat tupakantumpit ja paperiroskat. Sen sijaan lasinsiruja oli vähän, Koulun kaksi vuotta vanhalla kasvimaalla hyörivät viherpeukaloiset opettajat ja oppilaat. Siellä on erilaisia kasvilajeja n. 50. Päivän ohjelmassa oli marjapensaiden istutus, yksivuotisten kasvien poisto, siementen keruu kukista sekä sadonkorjuu. Kasvimaan herkuista ruokalassamme Peiponpesässä tarjotaan mm. lanttua, punajuurta, perunaa, salaattia, retisiä, tilliä, persiljaa ja naurista. Ympäristöpäivä toi uusia tuulia myös kasvimaalle, jossa päätettiin siirtää halvoista myrkkylannoitteista luonnonmukaiseen kanankakkaan ja hevosensiltaan. Uusi toimintamuoto oli Vihreä raati, jossa valmisteltiin koulussa alkavaa Vihreä Lippu -projektia. Se on ympäristökasvatusohjelma, jonka suunnittelijoina ja toteuttajina toimivat oppilaat. Tästä projektista kuulemma varmaan vielä enemmän tulevaisuudessa. Päivä päättyi koulun juhlasaliin, jossa musiikkitaanssiryhmä esitti omatekoisilla (tietysti kierrätysmateriaalista valmistetuilla) soittimilla säestän kierrätysräpin.

KIERRÄTYSRÄPPI

*Kun muistat suosia kierrätystä,
autat siisteyden kehitystä.*

*Koska luonto on arvokas mesta
meille,
jäteautomme rullaa, tuo apua
teille.*

*Bioska on myöskin kova juttu,
pitäisi olla kaikille tuttu.*

*Hajuhaitta täällä on armodon,
jos roskaläjäkin on loputon.*

*Siisi siivoa beibi, siis siivoa !
Siis kierrätä beibi, siis kierrätä!
Kun bioskaa käytät, niin
mallia näytät
ja kaikki on vihdoinkin jees!*

*Jottei olis huono ilman laatu,
etkä roskeen kadulla kaadu,
omat roskas roskeen beibi vie,
niin on edessä puhdas tie.*

*Banaanin kuoret omiin
roskeen,
paperi vaikka mökin notskiin.*

*tää juttu on maailmalle tosi
tärkeä,
muista siis käyttää omaa
järkee.*

Siis kierrätä beibi....

*Nuorille roskaaminen on tuttu
juttu,
siitä tulee vanhemmilta aina
juttu.*

*Yksi roska ei ihmistä paljon
vaivaa,*

*mut jos tavaks sen ottaa ni
kaikkii se kaivaa.*

*Kukaan ei dikkaa roskasest
luonnost,*

*siit tulee omatuntokin sairaan
huonoks.*

*Vettä älä turhaan päästä,
vaan sinä nuori luontoa säästä*

Siis kierrätä beibi... !

Inge Niemelä

LAKU & OLIVER

M A C A D U I K K I N E N O I

*Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
kaikille lintuvaaralaisille toivottaa
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen
johtokunta*

Järjestyksenvalvojakoulutusta tarjolla

Järjestyksenvalvojista säädetyn lain (533/1999) mukaan yleisötilaisuuksissa pitää nykyään olla virallisen kortin omaavia järjestyksenvalvojia. Yhdistysten pienet joulu- ym. juhlat on tähän saakka hoituneet ilmoituksella ja järjestyksenvalvojilla, joilla ei ole tarvinnut olla mitään muodollista koulutusta hommaan. Käytäntöä on nyt tiukennettu, ja jatkossa tarvitaan kortin omaavia valvojia.

EKYL (Espoon Kaupunginosayhdistysten Liitto, jossa omakotiyhdistys on jäsenenä) järjestää järjestyksenvalvojakurssin kotiseututalo **Park-villassa**, Leppävaarassa lähellä Maxia ensi vuoden **tammi-helmikuun vaihteessa**. Kurssin kesto on **24 tuntia**. Kurssi toteutetaan muutaman 4 tunnin arkitilaisuutena ja 1–2 sunnuntaina.

Kurssin hinta on **250 mk/kurssilainen**, jonka omakotiyhdistys maksaa, jos lähdet mukaan koulutukseen.

‘Vapailla markkinoilla’ kurssin hinta olisi yli 1 000 markkaa! Hintaan sisältyy koulutus, kurssimateriaali ja välipalatarjoilu. **Kurssin lopuksi on koe, jonka hyväksytysti suorittaneet saavat virallisen järjestyksenvalvontakortin, joka on voimassa viisi vuotta.**

Halukkaat voivat ilmoittautua **11.12. mennessä Margit Lundströmille p. 5487 687!**

Kurssille otetaan n. 30 osallistujaa, mikä on aika vähän, kun otetaan huomioon, että EKYLissä on jäsenenä lähemmäs 50 yhdistystä! Kurssia ei luonnollisestikaan järjestetä, jos ei ilmaannu riittävästi halukkaita osallistujia.

Tavallista

Parempi

Ruokakauppa

KIKI
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI 1
P: 530 8550

KIKI
SUPERMARKET

**WWW.KAUPPAAN
KOTINKULJETUS
TARJOUKSET
KAUPAN OSASTOT
PALVELUPISTEET
TAPAHTUMAT
NEUVONTA
PALAUTE**

P L U S S A

**K-RYHMÄ
K-NETTI.COM**

JAKELUALUEET:

LANSI-VANTAA 01600-01760
ITÄ-VANTAA 01200-01530
KLAUKKALA 01800-01820
HELSINKI 00390-00440
ESPOO 02600,02610,
-620,-630,-660,-680,-710,
-720,-730,-920,-940,-970.
KAUNIAINEN 02700

PIRKKA

WWW.SUPERMARKET.FI

YHTEISTYÖKUMPPANIT

UUTUDET

**MYYMÄLÄMME
ON AVOINNA:
ARKISIN 9 - 21,
LAUANTAISIN
8-18 !**

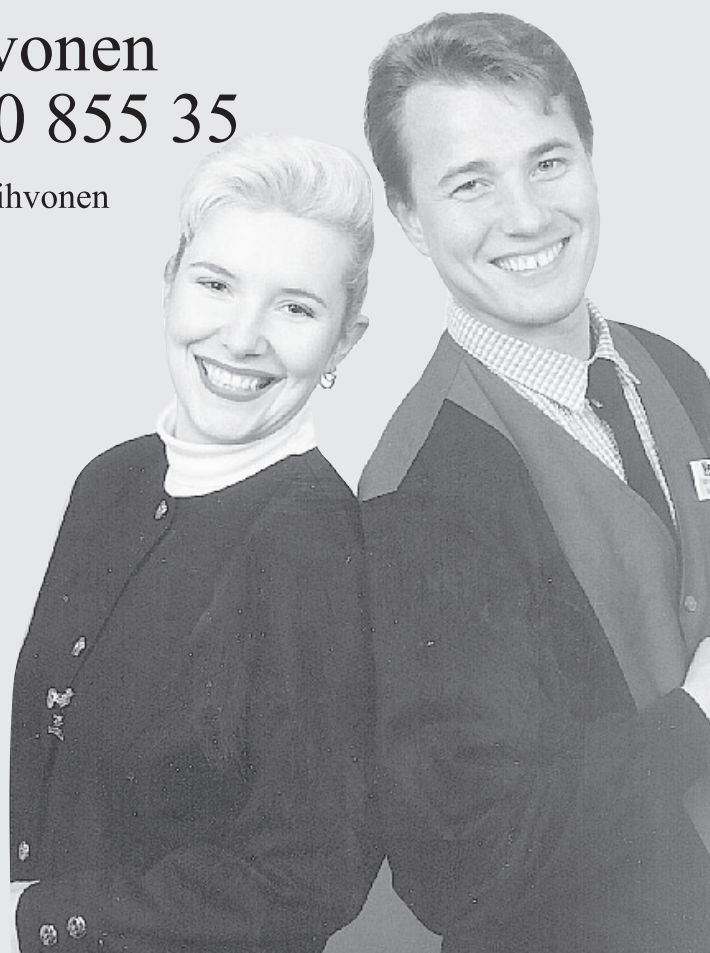
P L U S S A

Tervetuloa Ykköshallin Netti-kauppaan !

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on
avoinna 24 tuntia
vuorokaudessa. Näppäile
vain www.yhalli.fi ja voit
kätevästi tilata tarvitsemasi
tuotteet meidän
toimittamana, suoraan
kotiisi. Lisätietoja
myymälässämme antaa
Ari Sihvonen
puh: 530 855 35

Anne ja Harri Sihvonen
Kauppiaspari

OIKOTIE PALVELUIHIN

Valitse palvelu

P L U S S A